

[Knud Hansen.]

over, hvad Statsbanernes Lokalbaner har i Underskud.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke agter at fremkomme med et Forslag om at lægge et Sporpar fra Snoghøj til Taulov, saaledes at Passagerer, som kommer Syd og Vest fra, eller som skal Syd og Vest paa, kan blive fri for at køre op paa den anden Side af Fredericia, efter at de har passeret Lille Bælts Broen. Hvis der ikke kommer en saadan direkte Forbindelse Syd og Vest for Lille Bælts Broen, vil Resultatet blive, at al den lokale Trafik paa Strækningen Odense—Kolding gaar fra Statsbanerne over til Rutebilerne. Nu besørger jo Hovedparten af den lokale Trafik mellem Kolding og Vejle og mellem Kolding og Haderslev af Rutebiler; de rejsende til Vejle vil ikke slæbes med til Fredericia og holde der en Snes Minutter, inden de kan komme videre, og paa samme Maade gaar det med de rejsende fra Kolding til Haderslev, de vil ikke køres rundt over Vojens. For den gennemgaaende Trafik mod Syd og Vest vil det ogsaa være af stor Betydning, at de gennemgaaende Hurtigtog kan føres direkte fra Lille Bælts Broen mod Syd og Vest eller omvendt. Det var da ogsaa Forudsætningen, da Forslaget om Lille Bælts Broen forelagdes i 1923, at man senere kunde gaa til at anlægge dette Spor. Jeg haaber, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil se, at et saadant Anlæg ikke blot vil være i de rejsendes, men ogsaa i Statsbanernes Interesse.

Jeg vil tillade mig at bringe i den højtærede Finansministers Erindring, at Folketingets Straffelovsudvalg i sidste Samling i sin Betænkning rettede følgende Opfordring til Regeringen — den findes i Tillæg B. Sp. 186 —:

„Udvalget opfordrer Regeringen til at overveje, om der ikke var Grund til at søge Skattelovene ændret, saaledes at der kan idømmes Fængselsstraf for grovere Afgiftsbesvigelser overfor det offentlige, hvorved det vil blive muligt at frakende borgerlige Rettigheder for saadanne Lovovertrædelser.“

Det er jo nu saaledes, at Forretningsfolk, der i stor Udstrækning har besveget Toldvæsenet, naar det ikke er Spiritus, det drejer sig om, kan afgøre saadanne Bedragerier ved at betale en Bøde, men det burde dog vist, naar der er Tale om grove og aabenbart forsætlige Bedragerier, straffes som almindeligt Bedrageri og Falsk. Hvis en Mand har gjort sig skyldig i Betleri, og han anholdes og tiltales derfor, har han efter

den nugældende Lov og Retspraksis, selv om den stærkeste Sult har drevet ham til at bede om noget at mætte sig paa eller for, mistet sine borgerlige Rettigheder. Det betyder bl. a., hvis det er en gammel Mand, der er lige paa Grænsen til at kunne faa Aldersrente, at denne Ret er frataget ham de første 5 Aar; men en, som bevidst har snydt Stat og Kommune for mange Tusinde Kroner, kan afvikle et saadant Bedrageri med Penge, hans Navn maa ikke en Gang offentliggøres, selv om det er bevidst Bedrageri, der er Tale om. Hvis saadanne Bedragerier blev stemplet som „en i den offentlige Mening vanærende Handling“, tog disse Skattesnydere sig nok en Smule mere i Agt.

Spørgsmaalet om det sønderjydske Arkiv har været drøftet her i Rigsdagen i de sidste tre Samlinger, og det vil vel ogsaa komme frem i Aar, enten fra Regeringen eller paa anden Maade. Jeg ved, at der allerede har været Henvendelse til Regeringen om at faa det lagt i Ribe, maaske har der været flere Henvendelser. I Fjor var der vist ikke færre end 7 Byer, der vilde have det. Planen om at lægge det i Tønder er sikkert forladt, det var et meget uheldigt Forslag. Jeg vil paa ny henlede Opmærksomheden paa „Koldinghus“. Der staar i hvert Tilfælde de store, stærke Ydermure, og der vil det ifølge Bygningsinspektør Norns Redegørelse til Ministeriet kunne bygges for Halvdelen af, hvad en ny Bygning vil koste. Dertil kommer, at Kolding er meget lettere at komme til fra hele det øvrige Land end de sønderjydske Byer, og det bliver jo ikke særlig Sønderjyderne, der vil søge Oplysning i et saadant Arkiv. Jeg beder derfor den højtærede Undervisningsminister vedblivende have sin Opmærksomhed henvendt paa „Koldinghus“. Jeg synes, det er en værdig Anvendelse af det at udvide Brugen deraf til kulturelle Formaal.

Vagn Bro: Jeg vil tillade mig at omtale et enkelt sagligt Spørgsmaal, som jeg ogsaa ved tidligere Finanslovforhandlinger har berørt, et Spørgsmaal, som efter min Mening i ikke ringe Grad interesserer mange Lejre, idet Spørgsmaalet om den forsvarlige Administration af de stadig stigende Beløb af Borgernes Midler, der administreres af Staten, altid interesserer. Jeg tillod mig saaledes under Finanslovforhandlingen i 1928 at hævde, at paa Grundlag af den nye Lov af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision bør det ogsaa i Administrationens Interesse være saaledes, at Administrationen ikke gør det vanskeligt